

**CENTRUL DE INFORMARE TURISTICĂ
VAMA BUZĂULUI**

CUPRINS

Localizarea și istoricul zonei „Curbura Carpaților”	1
Vama Buzăului - obiective turistice și evenimente	4
Agroturismul și ecoturismul în zona „Curbura Carpaților”	8
Obiceiurile și tradițiile zonei „Curbura Carpaților”	10
Turismul montan în zona „Curbura Carpaților”	14
Întorsura Buzăului - obiective turistice și evenimente	20
Dobârlău - obiective turistice și evenimente	22
Teliu - obiective turistice și evenimente	25
Budila - obiective turistice și evenimente	28
Tărlungeni - obiective turistice și evenimente	30
Prejmer - obiective turistice și evenimente	33
Adrese utile	36

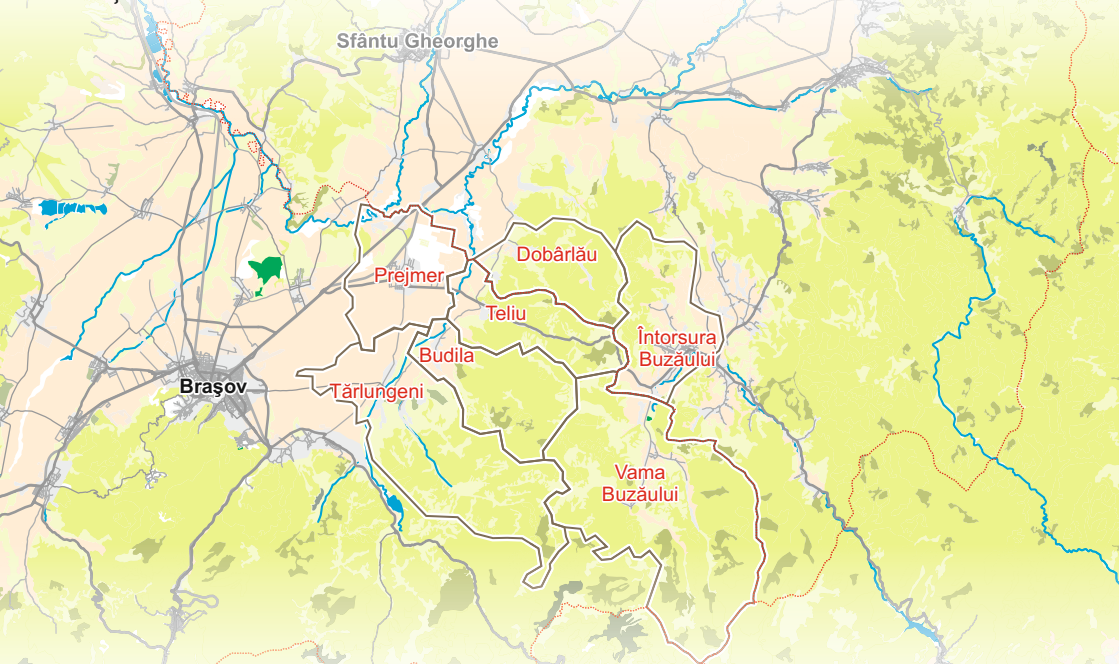

Localizare și istoric

Teritoriul „Curbura Carpaților” este situat în zona de contact a Depresiunii Brașovului și Depresiunii Buzaielor cu Subcarpații de Curbură și este compus din teritoriile comunelor **Târlungeni, Prejmer, Budila, Telu, Dobârlău, Vama Buzăului** și orașului **Întorsura Buzăului**. Legătura fizică este realizată de lanțul muntos care aici își schimbă traiectoria, de unde provine și denumirea zonei.

Patrimoniul natural al acestei zone este caracterizat prin diversitate și resurse naturale abundente. Relieful este diversificat, oferind priveliști deosebite, cu vârfuri de munți, râuri, văi, cascade și pajiști. Biodiversitatea vegetală și animală, bogăția rețelei hidrografice, aerul curat și mediul nealterat contribuie la valoarea turistică a zonei.

Poziționată la circa 17 km de cele două municipii reședințe de județ, Brașov și Sfântu Gheorghe, regiunea „Curbura Carpaților” este traversată de două drumuri naționale importante, DN 10 Brașov-Buzău și DN 11 Brașov-Bacău, precum și de linia de cale ferată Brașov-Întorsura Buzăului.

Istoria scrisă a zonei de sud-est a Ardealului începe în anul **1211**, când regele Ungariei Andrei al II-lea oferă Țara Bârsei Ordinului Cavalerilor Teutoni pentru paza trecătorilor dinspre exteriorul arcului carpatic.

Printre fortificațiile construite de Cavalerii Teutoni se numără și cea denumită „Cruceburg” de la **Tabla Buții**, situată în apropierea izvorului Buzăului, zonă ce a constituit în tot evul mediu poarta de sud-est a Ardealului cu Muntenia, o trecătoare care făcea legătura între Țara Românească și Transilvania, ca punct vamal comercial. Denumirea de Tabla Buții derivă din tablele ștanțate, aplicate în trecut pe butoaiile cu marfă ale comercianților.

Un document istoric, care descrie stabilirea Cavalerilor Teutoni în Țara Bârsei, menționează localitatea **Budila** și faptul că venirea acestora a făcut ca locuitorii așezării să se retragă pe Valea Ducșoarei. Cuvântul „Budila” este de origine slavă și înseamnă plantă înțepătoare, iritantă.

În documentul de donație a Țării Bârsei către Ordinul Cavalerilor Teutoni, se pomeneste numele râului **Tărlung**, pe lângă care se va dezvolta localitatea **Prejmer**. Cavalerii teutoni sunt cei care în 1218 au început construirea bisericii din Prejmer. În această perioadă au fost colonizați și localnicii sași. Data fondării și originea așezării nu sunt cunoscute, însă prima atestare documentară a Prejmerului datează din anul 1240, atunci când regele Béla al IV-lea al Ungariei oferă spre administrarea ordinului cistercienilor 4 localități din Țara Bârsei, printre care și Prejmerul. Denumirea localității poate proveni din termenul celtic *preașmir* sau *preșmir* care se traduce „printre izvoare” sau, după alți autori, poate proveni din slavonescul *prejmeť* sau *premo*, ce se traduce „împrejmuire”.

O altă localitate ce s-a format pe râul Tărlung este **Tărlungeni**. Legenda spune că denumirea ar proveni de la așezarea populației cu casele la distanțe mari unele de altele, teritoriu numit „tărlă lungă”, și de aici toponimul derivat, Tărlungeni. Din timpurile cele mai vechi, satul era locuit de țărani liberi și, împreună cu Zizin, Purcăreni și Săcele (Baciu, Turcheș, Cernatu, Satulung), formau cele „Șapte sate”. Satul făcea parte din acele 13 sate libere, care erau date, prin documentul lui Ludovic I din 15 noiembrie 1377, orașului Brașov, cu condiția ca aceste sate să ajute să se clădească cetatea Branului. În urma acestui document, țăranii din aceste 13 sate au devenit iobagii cetății, fiind obligați să facă numai serviciul militar.

Transhumanța. Cioban din 1950

Localitatea **Teliu** este menționată pentru prima oară în documentele vechi cu denumirile de Leelfalua (1361) și Lylendorf (1373) și apoi Nyén (1403). În documentele Parohiei Ortodoxe din anul 1795 se găsește denumirea Tel, apoi Teliu, începând cu 1830. Această denumire provine de la familia de nobili feudali Tyil (sau Teel), originari din Prejmer, care au stăpânit această zonă înaintea grofilor Béldi. Începând cu 1903 s-a folosit denumirea de Kreuzburg sau Keresztvár (Cetatea Crucii), datorită faptului că se credea, în mod eronat, că la Teliu ar fi fost „Cruceburgul”, fortăreața construită de Cavalerii Teutoni. Originile străvechi ale acestei așezări sunt dovedite de faptul că în această zonă s-a descoperit o cetate dacică, prevăzută cu trei șanțuri de apărare, ce datează, probabil, din secolul I î.e.n.

Începând cu sfârșitul secolului XV, familia de nobili feudali Béldi au devenit proprietari moșiilor din Budila. Aceștia au reclădit cetatea din Budila în stil pompos în anii 1620, după ce fusese distrusă. În urma unor războaie feudale, Béldi Pál a fost nevoit să-și părăsească proprietățile în 1678, iar cetatea din Budila a fost incendiată și distrusă până la temelii de adversarul său. O parte a moșiei a devenit proprietatea nobilului Mikes Kelemen. Mai târziu și familia Nemes a deținut moșii în comună. Cele patru castele de la Budila păstrează până azi mărturia existenței nobililor din familiile Béldi, Mikes și Nemes.

Localitatea **Dobârlău** este menționată prima dată în documente oficiale în anul 1522, sub numele de „Doborlo”. Fiind o așezare de oieri, denumirea localității ar proveni, conform tradiției locale, de la păstorul Dobre, unul dintre primii locuitori așezați aici în jurul anului 1600, cu puternice legături - inclusiv de rudenie - cu locuitorii din zona Săcele și de peste munți, în special cu cei din zona Buzăului. Mărcuș, unul dintre satele aparținătoare actualei comune, este atestat documentar în anul 1505. De-a lungul istoriei, Dobârlăul a deținut titlatura de predium, teritoriul liber al nobilimii din satul vecin, Bicfalău.

Săteni din Vama Buzăului, la sfârșitul sec. al XIX-lea

Prima atestare documentară a zonei Buzaielor este din anul 1449.

După anul 1699, când Transilvania a intrat sub dominația Imperiului Habsburgic, Oficiul Vamal a fost coborât mai jos, pe cursul râului Buzău și astfel, după anul 1700, s-au așezat locuitori în jurul punctului vamal, dezvoltându-se localitatea **Vama Buzăului**. Denumirea localității provine de la punctul vamal ce se afla în zona izvoarelor râului Buzău, pe trecătoarea dintre Transilvania și Țara Românească.

Localitatea **Întorsura Buzăului** a fost pentru prima dată menționată în anul 1770, ca loc de popas pentru negustorii care treceau prin pasul Buzău. Denumirea localității este de origine română, fiind inspirată locuitorilor de râul Buzău, care în această zonă se întoarce brusc, descriind un cot de 180 grade.

În 1774, Împărăteasa Maria Tereza emitea Decretul Aulic de formare a satelor compacte în Depresiunea Buzăului. După acest an se vorbește de comunele Vama Buzăului, Întorsura Buzăului și Sita Buzăului, care apoi au format localitatea Buzăul Ardelean.

În timpul Primului Război Mondial, în această zonă s-au dus lupte înverșunate între armata română și cea germană, multe localități fiind distruse în mare parte. Locuitorii din zonă au contribuit activ la înfăptuirea „Marii Uniri” din anul 1918. După publicarea Apelului de convocare a Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, populația românească și-a ales, în cadrul unor adunări populare, desfășurate într-o atmosferă de entuziasm, deputații ce urmau să o reprezinte la Alba Iulia, și s-au constituit Consiliile Naționale Comunale, organe reprezentative ale românilor din zonă, sub îndrumarea cărora s-au alcătuit Gărzile Naționale. În Dobârlău, 300 de locuitori au semnat „Hotărârea noastră” din 14 noiembrie 1918, prin care își manifestau sprijinul pentru Marea Unire. Locuitorii din Întorsura Buzăului, pe lângă semnarea hotărârii pentru Unire, au format de asemenea o delegație, care urma să participe la Marea Adunare de la Alba Iulia.

În anul 1923, la propunerea Prefecturii județului Trei Scaune, localitatea Buzăul Ardelean s-a împărțit în 4 comune, respectiv Întorsura Buzăului, Sita Buzăului, Vama Buzăului și Barcani, pe motivul configurației geografice și distanțelor mari dintre localități.

În perioada interbelică, toate așezările din Depresiunea Buzăului au cunoscut o perioadă de prosperitate economică, socială și culturală. O influență deosebită pentru dezvoltarea întregii zone a avut-o construirea căii ferate Brașov - Întorsura Buzăului, prin străpungerea celui mai lung tunel din țară, la Teliu.

Vama Buzăului

Comuna Vama Buzăului are în componență satele **Vama Buzăului** (reședință), **Acriș**, **Buzăiel** și **Dălgheu**.

Este situată în sud-estul județului Brașov, la 45 km de reședința de județ, fiind străbătută de DC 49A și de DJ 103A, care face legătura dintre Târlungeni și Brădet (DN 10).

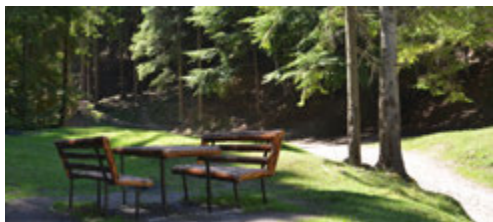
În nord este mărginită de Depresiunea Întorsura Buzăului și orașul Întorsura Buzăului, în est se găsesc Munții Siriului, Tătarul Mare și Tătarul Mic, iar în sud-vest comuna este străjuită de lanțul montan format de Masivul Ciucaș.

Cascada Urlătoarea

Aceasta își așteaptă vizitatorii în localitatea Vama Buzăului, la aproximativ 3 km de Rezervația naturală Valea Zimbrilor, fiind situată în Munții Ciucaș, la 50 km de Brașov și la mai puțin de 10 km de Sita Buzăului.

În inima munților Ciucaș, din pântecul pietrei, țâșnește apa cristalină, fără a-și schimba ritmul, debitul constant al izvoarelor fiind elementul specific al acestui șir de cascade. Sub perdeaua de apă, roca calcaroasă prinde pe alocuri o culoare roșiatică. Priveliștea este întotdeauna apreciată de turiști, chiar dacă puțini o cunosc. Acest fenomen hidrogeologic cu front liniar de izvoare cu depuneri majore de tuf calcaros, aproape că urlă, chemându-te în căderea lor.

Zona este amenajată cu locuri de picnic pentru turiști, aceștia putând să savureze în liniște spectacolul natural al Urlătoarei.

Rezervația naturală „Valea Zimbrilor”

Rezervația a luat ființă în noiembrie 2008, ca parte a unui proiect de dezvoltare turistică a zonei. Cu o suprafață de 10 hectare de pășune, rezervația naturală „Valea Zimbrilor” este a patra din România. Planul celor care o administrează este ca în viitor să lase zimbrii în libertate, animalele urmând a fi incluse într-un program de repopulare a munților Carpați.

Rezervația numără în prezent 31 de exemplare. Pe lângă cei 5 zimbri primiți în 2008 (două exemplare din Austria, două din Elveția și unul din Italia) aceasta a mai primit în anul 2009 încă 5 zimbri din Franța. Cerbi și căprioare împart același areal cu legendarul animal protejat în toată Europa și care, în condiții optime, poate ajunge să cântărească și 900 kilograme.

Primul zimbru născut în rezervația naturală „Valea Zimbrilor” se numește Gențiana.

În rezervație nu se poate intra cu mașina sau bicicleta, pentru a asigura atât mediul natural al animalelor, cu cât mai puțini factori externi agresivi, cât și liniștea specifică zonei. Vizitatorii și turiștii pasionați de recreere pot profita de bănci și foioșoare la umbră, iar cei mici de leagăne.

Zimbri în rezervația naturală „Valea Zimbrilor”

Ruinele Capelei Catolice

Vechiul pichet de grăniceri

Expoziția taberei de sculptură

Biserica Ortodoxă „Înălțarea Domnului” și cimitirul

Ruinele Capelei Catolice

Acest așezământ a servit ca lăcaș de cult pentru slujbașii catolici ai Oficiului Vamal și clădirilor anexe ale acestei instituții, încă din secolul XV. Perioada de timp în care s-a slujit în această locație este incertă, existând surse care indică secolul XVI, sau chiar XVIII.

Vechiul pichet de grăniceri

Alte vestigii care vorbesc despre istoria zonei sunt reprezentate de **ruinele pichetului de grăniceri** și cele **7 Festung-uri** (întăriri), în genul taberelor militare, amplasate în trecătoare, la intrarea în localitatea Vama Buzăului dinspre granița cu Țara Românească.

Expoziția Taberei de sculptură

De câțiva ani, în comuna Vama Buzăului, se organizează un concurs de sculptură pentru care artiștii se pregătesc cu lucrări realizate în lemn sau metal. Sculpturile rămân expuse în sat pe parcursul întregului an, devenind astfel elemente aparte în peisajul pastoral. Aceste obiecte de artă dau un aer excentric zonei liniștite, contribuind la o experiență agroturistică reușită pentru toți aceia care ajung să le vadă.

Biserica Ortodoxă „Înălțarea Domnului”

Construită în anul 1848 în stil bizantin, biserica a fost restaurată în 1880, iar în anul 1900 a fost tencuită. În 1958 s-au făcut reparații interioare și biserica a fost pictată de către pictorul Iosif N. Vasu din București împreună cu colectivul de pictori Ștefan Chioreanu, folosind tehnica frescei. Iconostasul a fost lucrat în lemn de meșterul N. Porfirescu din Măneciu Ungureni, jud. Prahova, el fiind și cel care a pictat icoanele aplicate pe acesta.

Biserica din Vama Buzăului reprezintă o unitate distinctă, bine reliefată arhitectural, cu specificul calm și cald al așezării ei. Lângă biserică se găsește și cimitirul central „Înălțarea Domnului”, parohia având încă alte două, respectiv unul în partea de nord, cimitirul Vămii de Sus „Sfânta Treime”, iar altul în partea de sud, cimitirul „Sfântul Ioan Botezătorul”.

După anul 2000 a început construcția **bisericilor din Acriș și Buzăiel**.

Drumul spre cele 7 Festung-uri

Peisaj de pe Valea Buzăielului

Sărbătoarea „Fiii satului” se organizează anual în luna aprilie și are ca scop cinstirea și recunoașterea valorilor umane locale. Se acordă titlurile de „Fiu al satului” și „Cetățean de onoare al Comunei Vama Buzăului” acelor persoane care și-au adus de-a lungul timpului o contribuție importantă la dezvoltarea comunității vămășene. Evenimentul se desfășoară într-un cadru festiv, prilej cu care au loc expoziții de obiecte locale de artizanat, degustare de produse tradiționale, precum și spectacole folclorice.

Sărbătoarea „Gospodarul Vămășan”

se organizează anual în luna august și are ca scop revigorarea tradițiilor și promovarea zonei. Cu această ocazie sunt organizate prezentări de animale cu premiile celor mai frumoase exemplare, concursuri de pescuit și de tăiere a buștenilor, în cadrul cărora se întrec cei mai iscusiți tăietori de lemne din sat. Lemnul rezultat este folosit în confecționarea de mobilier. Premiile constau în bani și furaje pentru animale. La fel de atractivă este și tombola organizată cu ocazia acestui eveniment.

Biserica Ortodoxă „Sfântul Simeon Stâlpmnicul” din Acriș

Biserica Ortodoxă „Duminica Tutoor Sfinților” din Buzăiel

Agroturism și ecoturism

Datorită frumuseții peisajelor și a diversității formelor de relief, zona „Curbura Carpaților” este des căutată de turiștii iubitori de liniște și recreere în natură.

Oameni deschiși și muncitori, localnicii comunelor Vama Buzăului, Budila, Prejmer, Tărlungeni, Teliu, Dobârlău, cât și cei din orașul Întorsura Buzăului, au venit în întâmpinarea cererii turistice înființând pensiuni, care, prin strânsă legătură cu viața rurală autentică, oferă experiența neprețuită a activităților tradiționale. Așezarea pitorească a zonei, hărnicia locuitorilor și mediul înconjurător sunt atribute propice dezvoltării agroturismului cu o infinită suită de produse naturale, de servicii și activități de divertisment inedite. În cadrul pensiunilor, turiștii se pot bucura de preparate tradiționale foarte sănătoase, de deliciosul miel fript la proțap, de focuri de tabără și de minunatele discuții cu localnicii.

Din gospodăriile alipite pensiunilor se pot degusta și achiziționa întotdeauna produse tradiționale proaspete, precum brânzeturi și alte lactate, cârnați, slănină, gemuri aromate, toate fiind recunoscute pentru grija cu care sunt preparate, după rețete vechi de când lumea. Să nu uităm nici mierea polifloră biologică și mămăliguța aburindă de la fiecare masă. Savoarea preparatelor naturale originare locului, consumate într-un mediu natural, nepoluat, cu multă verdețură și aer curat, adesea determină orașenii să poposească în această zonă cu izarhaic.

Obiceiurile legate de creșterea animalelor sunt încă prezente în zonă, într-o oarecare măsură. În ceea ce privește organizarea stânelor, aceasta se stabilește printr-o adunare cetățenească la care participă toți crescătorii de animale și unde ciobanii fac oferte pentru perioada 1 mai – 30 noiembrie, stabilindu-se cantitatea de brânză, plata pentru fiecare animal, momentul montei. În funcție de ofertele făcute, crescătorii de animale decid cărui cioban îi încredințează animalele.

Ciobani cu oile la stână

Cioban la stână

Urcatul la munte se face între 30 aprilie – 5 mai, când ciobanii adună animalele la marginea fiecărei localități și apoi pornesc cu ei pe munte. Tunsul oilor se face în perioada 20 martie – 3 aprilie de proprietari sau pe 20 mai de ciobani. Măsura laptelui se face în 10 iulie, când proprietarii merg de seară la stână, iar animalele nu se mulg seara, ci numai dimineața. În funcție de cantitatea mulsă, se stabilește cantitatea de brânză pentru o vacă sau o oaie. Alesul oilor se face pe 30 noiembrie când ciobanii le aduc în sat și proprietarii le recunosc după semnele particulare făcute de fiecare; în caz de oaie pierdută fără semn, proprietarul este despăgubit cu altă oaie sau cu valoarea oii. Alesul vacilor se face între 31 octombrie – 1 noiembrie.

Activitate de agroturism a adus locuitorilor din zonă posibilitatea valorificării produselor agricole obținute în gospodăria proprie și obținerea unor venituri suplimentare. Nu e deloc greu să fii „eco” în gospodăria ta, spun țărani. Nimeni nu stropește grădina cu chimicale. Se folosesc doar îngrășăminte 100% naturale. Cât despre furaje concentrate la animale, nici nu se pune problema. Într-o gospodărie ecologică totul trebuie să fie natural - de la pământul din straturile de ceapă, până la cheagul ce se dă laptelui, vitele, pășunile, cotețele, chiar și buruienile de pe miriște.

La dezvoltarea agroturismului, și ecoturismului în aceeași măsură, au contribuit și penuria de biserici cu obiecte de cult de mare importanță spirituală și documentară, ruinele și vestigiile ce stau drept mărturie pentru istoria locului, rezervațiile și obiectivele turistice naturale ce abundă de floră și faună.

„*Fericirea s-a născut la sat!*” spunea Lucian Blaga, cu admirație pentru inima ușoară cu care țăranul român a întâmpinat atât binecuvântările, cât și sorții potrivnici. Originea culturii, a tuturor tradițiilor și obiceiurilor noastre pot fi și ele identificate în comunitatea strânsă a satelor, esență a tezaurului uman. Faptul că acestea pot fi încă experimentate în zone cheie precum „Curbura Carpaților”, mai precis în satele din regiune, le face să fie de o incontestabilă valoare.

Prepararea brânzei la stână

Brânză produsă la Vama Buzăului

Obiceiuri și tradiții

În zona „Curbura Carpaților” există multe tradiții și obiceiuri locale, datorită moștenirii culturale valoroase și istoriei bogate a zonei.

Fasching-ul sau **carnavalul** este un obicei ce datează din secolele XV-XVI. Organizat de lăsată secului Postului Paștelui (înainte de intrarea în Postul Paștelui, potrivit calendarului Bisericii Evanghelice), este un bun prilej de bucurie, dans și voie bună, dar mai ales de a reuni comunitatea, fiind un ritual ce simbolizează triumful luminii asupra întunericului, prevestirea soarelui primăverii și alungarea iernii. Serbare cu origini păgâne ce precede începerea Postului Paștelui în Occidentul creștin, carnavalul începe de joi, prin așa-numita Weiberfastnacht (Carnavalul Femeilor), și se desfășoară neîntrerupt până marți, zi numită în tradiția occidentală, Faschingsdienstag, Mardi Gras, Marțea Grasă etc., moment când serbările zgomotoase iau sfârșit pentru a face loc Miercurii Cenușii, prima zi a postului pascal. Obiceiul constă în organizarea unui alai cu măști ce străbate ulițele comunității, agitând clopoței și tălângi pentru alungarea spiritelor malefice și vizitează gospodăriile oamenilor pentru a le purifica locuințele și curțile în așteptarea primăverii și a unui nou an agricol. Gazdele de obicei oferă daruri alaiului. În final, se organizează balul, o horă a veseliei și bucuriei, antrenând buna-dispoziție și făcând urări de mai bine în noul an în care tocmai au pășit, devenind astfel mai încrezători și mai optimiști.

Fasching: Sărbătoarea clătitorilor la Prejmer. În ultimii 10 ani, la Prejmer au avut loc tot atâtea ediții ale acestui eveniment, care astfel tinde să devină de importanță națională, fiind inclus și în calendarul anual al Ministerului Turismului din România. Cete de feciori mascați colindă satul călare, din alai făcând parte acordeoniști, toboșari, trompetiști și nelipsita căruță cu sobă în care se pregătesc clătitele. Locuitorii sunt invitați să participe la balul mascat ce va urma și li se oferă clătite. Tinerii primesc în schimb făină, zahăr, ouă, vin sau bani. În timpul periplului lor prin sat, tinerii din Prejmer obișnuiesc să „fure”, în căruța cu coviltir, câte o fată pe care părinții trebuie să o răscumpere. Ziua se încheie cu parada măștilor, iar petrecerea balului mascat continuă până în zori.

Fasching: Carnavalul copiilor la Teliu. La eveniment participă diferite instituții locale cheie, precum școala generală, grădinița și centrul de zi „Greierașul”. Evenimentul începe cu o paradă a măștilor, urmată de concursul măștilor la care participă copiii, în două secțiuni: pitici și juniori. După premiarea câștigătorilor concursurilor, se organizează diferite jocuri, momente artistice și ateliere interactive. Evenimentul se încheie cu o seară pentru tineret.

Fasching: Festivalul măștilor la Budila. Un alai cu măști străbate ulițele comunei, se fac urări de bine pentru noul an, se dansează, iar „măștile” se înfruptă din bunătățile gazdelor, ascunse prin cămări și beciuri, (cârnați, gogoși, vinuri etc.). După ce au parcurs comuna în acest fel, alaiul de măști se adună și dau foc „mumiilor”, semnificând arderea răului, îngroparea anului vechi.

Bătrânii satului povestesc că, pe vremea grofilor, o ceată de săteni deghezați intrau în gospodăria grofilor să se asigure că mai sunt bucate suficiente până la venirea primăverii și că animalele sunt bine îngrijite și hrănite, iar, ca o glumă a tradiției, exista obiceiul ca cineva din alai „să prade” cămara grofului furând un fir de cârnaț sau o bucată de slănină pentru a îndestula petrecerea din sat.

Balul Dragobetelui la Zizin se organizează anual, cu ocazia zilei îndrăgostiților (Dragobete), pe data de **24 februarie**. Deoarece dragostea curată a tinerilor este asociată cu ciripitul și împerecherea păsărilor de pădure, tradiția cere ca în această zi, fetele și feciorii să iasă la pădure hăulind și chiuind, pentru a culege primele flori ale primăverii. Pretutindeni se strigă „*Dragobetele sărută fetele!*” și, asemănător păsărilor, fetele se zburătoresc, fugă rituală care se încheie cu sărutatul lor de către băieți. Seara se încheie, conform obiceiului de pe vremuri, cu o șezătoare la care băieții se așază într-o parte, fetele în alta și încep să schimbe glume, ghicitori, povești hazlii, strigături și cântece. Sărbătoarea Dragobetelor este o ocazie pentru locuitorii zonei să reînvie porturile populare tradiționale, cântecele și dansurile din străbuni.

Numită în popor **Mărțișor**, luna martie este considerată prima lună a primăverii, de aceasta fiind legate foarte multe legende, printre care cele legate de Baba Dochia și de Mucenici.

Prima zi a primăverii este ziua **Babei Dochia**, o bătrână zeiță agrară, care începe urcușul cu oile la munte pe 1 martie și moare pe 9 martie, de Mucenici. Legenda spune că Dochia ar fi pornit cu turma de oi spre munte, fiind convinsă că primăvara venise deja și că, pe parcursul călătoriei, și-ar fi scos, rând pe rând, toate cele 9 cojoace pe care le purta. Vremea s-a schimbat din senin, a început să ningă, iar Dochia împreună cu oile sale au înghețat, prefăcându-se în stane de piatră. Tradiția spune că vremea schimbătoare de la începutul primăverii se datorează Babei Dochia care își scutură cojoacele de ploaie și zăpadă. De asemenea, după această legendă, firul Mărțișorului este firul anului, o funie lungă de 365 sau 366 de zile, care ar fi fost tors de Baba Dochia în timp ce urca cu oile pe munte. Șnurul de mărțișor, alcătuit din 2 fire răsucite, colorate în alb și roșu, simbolizează unitatea contrariilor: iarnă-vară, frig-căldură, întuneric-lumină, sterilitate-fertilitate, ură-iubire, moarte-viață. Echivalente cu zilele urcușului sunt cele 9 zile ale babei, care reprezintă ciclul de renovare a timpului, iar ziua de 9 martie, se consideră hotar între anotimpul friguros și cel călduros.

După zilele Babei, pe data de 9 martie, încep zilele călduroase ale Moșilor, numiți și Sfinți și, o dată cu acestea, începe noul an agrar. Datorită suprapunerii începerii noului an agricol cu sărbătoarea creștină a **Sfinților 40 de Mucenici din Sevastia**, pe data de 9 martie gospodinele pregătesc 40 de colaci, în forma cifrei 8, iar bărbații beau 40 de pahare de vin.

Sărbătoarea Sfântul Gheorghe la Dobârlău. Sfântul Mare Mucenic Gheorghe este sărbătorit, în fiecare an, pe 23 aprilie, sărbătoare denumită popular Sângiorz. Acest eveniment marchează în calendarul popular începutul anului pastoral. Simbolurile emblematice ale acestei sărbători sunt apa, focul și ramurile verzi, fapt pentru care băieții pun crengi verzi la porțile fetelor.

Obiceiurile pascale au loc cu ocazia sărbătorilor de Paște, care comemorează patimile, moartea și învierea Domnului.

Oamenii se pregătesc pentru sărbătorile de Paște prin **Postul Paștelui** care durează 48 de zile. Ultima săptămână din acest post se numește **Săptămâna Patimilor** și începe în Duminica Floriilor, care comemorează intrarea lui Iisus în Ierusalim. În această săptămână se comemorează ultima masă a lui Iisus în Joia Mare, prinderea, închiderea și moartea lui în Vinerea Mare, când se ține post negru.

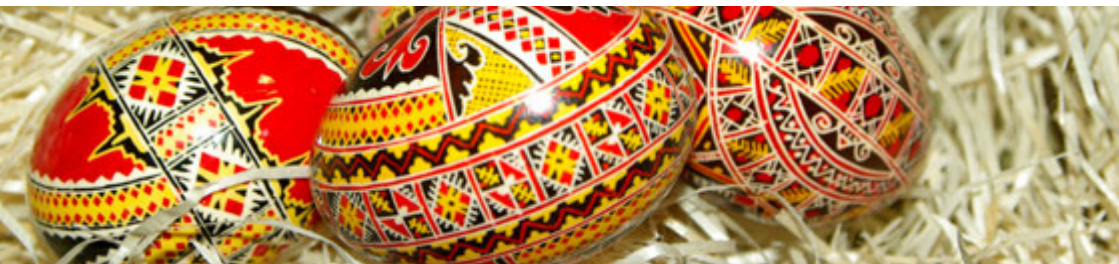
Învierea se sărbătorește în cea de-a treia zi după moarte, adică duminică, credincioșii salutând acest eveniment cu formula „Hristos a înviat!” – „Adevărat a înviat!”, care se folosește timp de 40 de zile, până la Înălțarea Domnului. Prima săptămână de după Paști se numește **Săptămâna Luminată**.

Principalele simboluri pascale sunt: **ouăle roșii, pasca, lumina de înviere și mielul**. **Vopsirea ouălor** are la bază legenda după care Fecioara Maria, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănilor lui Iisus. Vopsirea ouălor are loc în Joia Mare și apoi acestea sunt ciocnite de credincioși în ziua de Înviere.

Pasca se coace o dată pe an, cu ocazia sărbătorilor de Paște, fie în Joia Mare, fie sâmbăta, înainte de Înviere. Pasca are o formă rotundă și o cruce în mijloc. În noaptea de înviere, credincioșii aprind lumânări la biserică din lumina adusă de preot de pe masa Sfântului Altar.

Lumânările aprinse reprezintă simbolul Învierii, al biruinței luminii asupra întunecului și a vieții asupra morții. La sfârșitul slujbei, preotul împarte credincioșilor sfintele paști, adică pâine sfințită, stropită cu vin și aghiazmă. După slujba de Înviere, credincioșii mănâncă ouă roșii, pască și carne de miel.

Mielul este simbolul lui Hristos care s-a jertfit pentru păcatele lumii și a murit pe cruce ca un miel nevinovat.

Festivalul de încondeiere a ouălor la Întorsura Buzăului se organizează anual, cu ocazia sărbătorilor de Paști, la Căminul cultural din Brădet. În cadrul acestui festival, oamenii au ocazia de a admira diferite tehnici de încondeiere a ouălor, cu motive și modele aproape uitate, precum și o expoziție cu ouă încondeiate din zona Buzăului.

Obiceiurile de iarnă au menirea de a fixa o etapă, de a marca trecerea de la anul vechi la anul nou și de a răspândi preocupările majore ale vieții satului. Această secvență de timp stă sub semnul festinului și reprezintă o situație limită, un prag pe care omul a încercat să o depășească, prin manifestări ale unui întreg sistem de mentalități și credințe. Gestul magic, dansul ritualic și comportamentul ludic sunt elemente constituante ale ceremonialului specific sărbătorilor de iarnă. Sărbătorile de iarnă se desfășoară, de regulă, între 24 decembrie și 7 ianuarie și au ca puncte centrale **sărbătorile Crăciunului, Anului Nou și Bobotezei**, caracteristica lor fiind repertoriul neasemuit de bogat în datine și credințe, realizări artistice literare, muzicale și coregrafice. **Colindele, Plugușorul, Sorcova, Jocurile cu măști (Capra, Ursul), Cântecel de stea** sunt doar câteva obiceiuri care fac din sărbătorile de iarnă unele din cele mai spectaculoase manifestări folclorice și spirituale ale locuitorilor din teritoriu.

La Prejmer, se organizează anual cu ocazia Crăciunului **Balul Zoritorilor**, în perioada 25-27 decembrie. Manifestările acestui bal sunt obiceiurile specifice de Crăciun.

La Teliu, festivalul de colinde organizat de Crăciun poartă denumirea „**Colind pentru suflet românesc**” și este dedicat în special acelor români care sunt nevoiți să petreacă Crăciunul departe de cei dragi.

La Dobârlău, tinerii merg la colindat în perioada **Crăciunului**, iar de **Anul Nou** merg cu Plugușorul, se strâng în grupuri și recită poezii specifice, care sunt urmate de pocniri de bici și zăngănit de clopoțele, urmând ca, la miezul nopții, să se mascheze cu măști de capră și urs.

La Târlungeni, un specific al serbărilor de Crăciun este jocul borițașilor. **Jocul Borița** era în trecut un rit de fertilitate, adresat familiei, gospodăriei, pământului, animalelor și totodată un obicei de inițiere a flăcăilor, de trecere de la o categorie de vârstă la alta. Jocul se desfășoară în cea de-a treia zi de Crăciun, în „Ziua Sfinților Prunci”, la joc participând tineri începând cu vârsta de 15-16 ani, buni dansatori și cunoscători ai obiceiurilor satului. Costumul purtat de borițași este cel tradițional, de sărbătoare, al ceangăilor: căciulă de blană împodobită cu o garioară roșie, cămașă albă, vestă neagră din stofă, pantaloni negri, prici și cizme cu zurgălăi. Borițașii țin în mâna dreaptă, în timpul jocului, lopățele din lemn sau un băț pirogravat. Când pornesc prin sat, se formează un alai după o rânduială bine stabilită. În frunte merge muzicantul, apoi vâtaful, cei doi dansatori principali, numiți „kuka”, purtând măști pe față, iar apoi, restul dansatorilor.

Turism montan

Carpații de Curbură, care includ printre altele munții **Ciucas** și **Siriu**, oferă pasionaților turismului montan multe oportunități de destindere și practicare a sporturilor. De asemenea, în acești munți pot fi admirate câteva monumente ale naturii specifice zonei.

Rezervația naturală Tigăile Mari - Vârful Ciucas

Rezervația se află în centrul masivului și este compusă din două vârfuri înalte: Ciucas (1957m) și Tigăile Mari (1862m). Forme de ciuperci, turnuri, abrupturi și alte formațiuni stâncoase pot fi văzute vizitând rezervația, iar pe lângă cele două vârfuri se pot identifica și **Tigăile Mici**, **Turnul lui Goliat**, **Colții Bratocei**, **Colții Nitrii** sau **Mâna Dracului**. O serie de chei au fost modelate în calcar, iar acestea sunt **Cheile Pârâului Alb**, **Cheile Văii Stânei**, **Cheile Strâmbului**, **Cheile Babaruncăi** și **Cheile Cheiței**.

În rezervația botanică Tigăile Mari se pot găsi flori precum: **floarea de colț**, **garofița**, **clopoțelul** și **stânjelul de munte**.

Fântâna lui Nicolae Ioan, cunoscută în trecut sub denumirea de Fântâna Trei Izvoare, se află la o altitudine de 1350 m și reprezintă izvorul de drept al Teleajenului. Prima construcție a fântânii a fost în anul 1940. În semn de omagiu, numele președintelui Asociației Turistice România Pitorească în perioada 1934-1940, Nicolae Ioan, a fost atribuit captării izvoarelor din Valea Berii, lângă poteca ce leagă cabana Muntele Roșu de cabana Ciucas.

Zona cu rhododendron din munții Ciucas

se află la punctul de întâlnire a potecii care urcă pe Muntele Roșu cu cea care vine de pe Culmea Gropșoarele, oferind spre încântare, pe o suprafață de aproximativ 2 ha, o pajiste imensă, care la începutul lunii iunie se colorează în roșu datorită miilor de flori de bujori de munte (*Rhododendron kotschyi* sau *Rhododendron myrtifolium*), plantă ocrotită și declarată monument al naturii.

Rhododendron myrtifolium

Jneapănul de pe muntele Bratocea se află la limita superioară a pădurii de molid, fiind formată din mai multe pâlcuri (circa 2 ha) care se găsesc pe versantul de vest al Culmii Bratocei, sub Vârful Bratocea (1827 m).

Tabla Buții

Chiar dacă în zilele noastre Tabla Buții a rămas un drum pastoral, cu ruinele unei cetăți și un cimitir al eroilor, ea oferă oportunitatea unei ture de neuitat, iar importanța istorică, militară și economică a acestei rute este punctată de câteva evenimente la care aceste locuri au fost martore.

Romanii au fost primii care au investit în această zonă, construind un drum pavat cu piatră de râu. În Evul Mediu, drumul care trecea pe la Tabla Buții a servit atât ca drum comercial, cât și strategic. În **secolul XIII**, în trecătoarea Tabla Buții s-a construit

de către **Ordinul Cavalerilor Teutoni** o cetate, cunoscută în documente sub numele de „Cruceburg” (Cetatea Crucii), „Cetatea Buzăului” sau „Tabla Buții” și folosită ca bastion de apărare și punct vamal de graniță.

În octombrie **1599**, **Mihai Viteazul** trecea Carpații pentru a-și surprinde dușmanul complet nepregătit. De la acele evenimente au rămas lângă Tabla Buții denumirile „Stâncă lui Mihai” și „Masa lui Mihai Viteazul”.

Puternicele năvăliri ale tătarilor spre Transilvania prin Pasul Buzăului din secolele XIII-XIV și, ulterior, ale turcilor din secolele XV-XVI, au produs mari stricăciuni cetății, lăsând trecătoarea „ca o poartă deschisă spre Țara Bârsei”. În anul **1689**, generalul austriac **Heissler** a dat ordin să se reconstruiască cetatea. În zilele noastre, pe crestele **Muntelui Tătaru**, la o altitudine de 1300 m, pot fi admirate **ruinele vechii cetăți**.

În anul **1916**, odată cu intrarea României în **Primul Război Mondial**, în fosta trecătoare s-au dus lupte înverșunate între armata română și cea germană. În cinstea eroilor căzuți la datorie, în apropiere de ruinele cetății, a fost instituit în anul **1922** un **Cimitir al Eroilor**, unde, de atunci și până în prezent, se comemorează în fiecare an, pe data de 6 august, ostașii căzuți la datorie în Primul Război Mondial.

Lacul Vulturilor, Lacul fără fund

Format la 1420 m altitudine, în inima munților **Siriu**, lacul se găsește într-o zonă puțin cunoscută de turiști, cu peisaje sălbatice de o rară frumusețe, pe partea estică a versantului **Mălâia**. Lacul Vulturilor este un lac periglaciatic, se întinde pe o suprafață de 0,90 ha și are o adâncime maximă de 2,5 m, în pofida denumirii populare.

Denumirea de **Lacul Vulturilor** i-a fost atribuită de către scriitorul Alexandru Vlahuță, prin opera România Pitorească. Acesta spunea că zona ar fi fost sălașul de primăvară al vulturilor, ei aici învățându-și puii să zboare.

Denumirea populară, **Lacul fără fund**, este explicată de o legendă care spune că un cioban, sătul de această meserie, și-a părăsit turma de oi, aruncându-și bâta în lac. După mult timp, el o regăsește plutind pe Dunăre, moment în care decide să-și reia meseria, realizând că oieritul este adevărata sa vocație.

Trasee montane marcate în Munții Ciucaș

- Marcaj: **bandă roșie** - Durata: **10:00 - 11:00 ore**
Cheia - Pasul Bratocea - Vârful Bratocea Mică - Vârful Ciucaș - Șaua Tigăilor - Cabana Ciucaș - Șaua Chirușca - Curmătura Stânei - Colții Boncuței - Pasul Boncuța - Șaua Tabla Buții (continuare traseu spre Siriu)
- Marcaj: **cruce roșie** - Durata: **10:00 - 11:00 ore**
Cabana Babarunca - Șaua Teslei - Șaua Tigăilor - Șaua Chirușca - Vârful Gropșoarele - Vârful Zăganu - Culmea Buzoianu - Cheia
- Marcaj: **cruce roșie** - Durata: **3:30 - 4:30 ore**
Poiana Dălghiului - Șaua Ciucaș - Vârful Ciucaș
- Marcaj: **cruce albastră** - Durata: **2:30 - 3:30 ore**
Poiana Dălghiului - Muntele Dungu - Poiana Tesla
- Marcaj: **cruce albastră** - Durata: **8:30 - 9:30 ore**
Cheia - Podul Berii - Cabana Ciucaș - Șaua Chirușca - Izvorul Lăptișorului - Cabana Pirușca, în Valea Strâmbu - Piatra Mitocului - Dealul Seciului - Vama Buzăului
- Marcaj: **bandă galbenă** - Durata: **6:30 - 7:30 ore**
Cheia - Cabana Muntele Roșu - Valea Berii - Cabana Ciucaș - Vârful Ciucaș - Vârful Urlătoarea Mică - Piatra Mitocului (continuare pe marcaj cruce albastră spre Vama Buzăului)
- Marcaj: **bandă albastră** - Durata: **7:30 - 8:30 ore**
Cheia - Valea Gropșoara - Șaua Buzoianu - Poiana Stâinii - Valea Stâinii - Cheile Văii Stâinii - Curmătura Stâinii - Izvorul Hoțului - Șaua Chirușca - Cabana Ciucaș
- Marcaj: **punct roșu** - Durata: **1:00 oră**
Cabana Muntele Roșu - Valea Berii - Stâna Bratocea
- Marcaj: **triunghi albastru** - Durata: **2:30 ore**
Poiana Stâinii - Valea Pârâului Alb - Cheile Pârâului Alb - Stâna Pârâului Alb
- Marcaj: **triunghi albastru** - Durata: **2:30 ore**
Poiana Stâinii - Valea Pârâului Alb - Pârâul Sterp - Vârful Zăganul

Ciclism

Multe trasee pot fi parcurse **pe bicicletă**. De la rute ușoare, de relaxare și până la trasee cu dificultate ridicată, masivul Ciucaș și împrejurimile sale oferă iubitorilor ciclismului experiențe inedite. Drumurile forestiere ce leagă localitățile din zonă pot fi, de asemenea, o opțiune bună pentru ture de bicicletă.

Sporturi de iarnă

La Întorsura Buzăului, turiștii pasionați de **schii** pot practica acest sport în zona **Dealul Taberei**, unde există o pârtie, precum și un teleschi. În această localitate se organizează și concursul de schi „**Campionii Buzaielor**”.

Vama Buzăului este o alegere bună pentru iubitorii **sporturilor de iarnă**, stratul de zăpadă menținându-se aici patru luni pe an. Un alt mod de a admira peisajele de iarnă este la **plimbare cu sania** pe vechile drumuri de țară.

Trasee montane marcate în Munții Siriu

Marcaj: **bandă roșie** - Durata: **7:00 - 8:00 ore**

Băile Siriu - Cabana Valea Neagră - Dosu Muntelui - Poarta Vânturilor - Obârșia Crasnei - Culmea Tătărușu - Vârful Tătaru Mare - Tabla Buții

Marcaj: **punct roșu** - Durata: **9:00 - 10:00 ore**

Băile Siriu - Valea Bradului - Colții Bălei - Vârful Bocârnea - Poarta Vânturilor - Lacul Vulturilor - Culmea Bloji - Stearpa - Valea Siriului - Gura Siriului

Marcaj: **triunghi albastru** - Durata: **3:00 ore**

Crasna - Crasna Urlătoare - Poarta Vânturilor

Marcaj: **triunghi roșu** - Durata: **6:30 - 7:00 ore**

Lonca Jariștei - Gura Milei - Valea Milei - Lacul Vulturilor

Marcaj: **cruce roșie** - Durata: **3:30 ore**

Dosul Muntelui - Vârful Bocârnea - Poarta Vânturilor - Vârful Mălăia - Șaua din Bloji

Trasee montane marcate în Munceii Întorsurii

Marcaj: **cruce roșie**

Brădet - Dealul Ghilcos - Poiana Cucu - Dealul Sirdarului - Cetatea Sociova - Aninoasa - Mestecănișul Reci

Marcaj: **punct roșu**

Valea Mică - Poiana Lungă - Valea Mică

Marcaj: **punct albastru**

Dobârlău - Vârful Pilișca - Poiana Cucu - Dobârlău

Marcaj: **punct galben**

Valea Mare - Dealul Sirdarului - Dealul Mogoș - Valea Mare

Marcaj: **triunghi albastru**

Lisnău Vale - Cetatea Sociova

Marcaj: **triunghi roșu**

Întorsura Buzăului - Pârâul Călan-Floroiu - Poiana Cucu - Dealul Sirdarului

Marcaj: **punct roșu**

Barcani - Vârful Poienii - Zagon

Trasee montane parțial marcate pe Valea Popii și Valea Morii (comuna Budila)

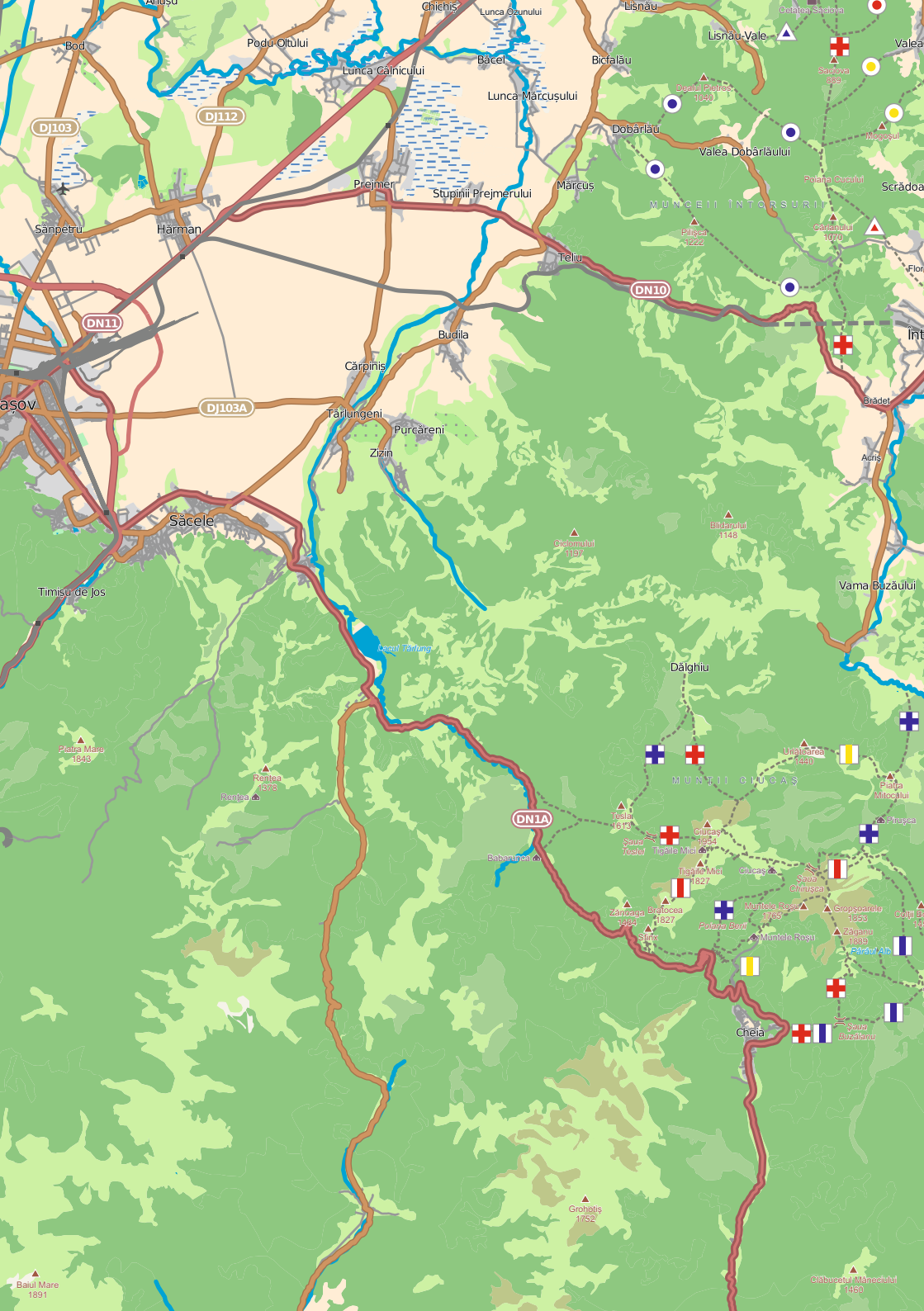
Valea Morii: Ducșoara - Pârâul Brădet - Mormântul Ciobanului - Muchia Ciclom - Muchia Trei Hotare - (Brazii Gudrii) - Poiana Josii - Vârful Blidaru - Poiana Beldi - Căprăreasa - Poiana Seci - Poiana Hoisuri - Poiana Natima.

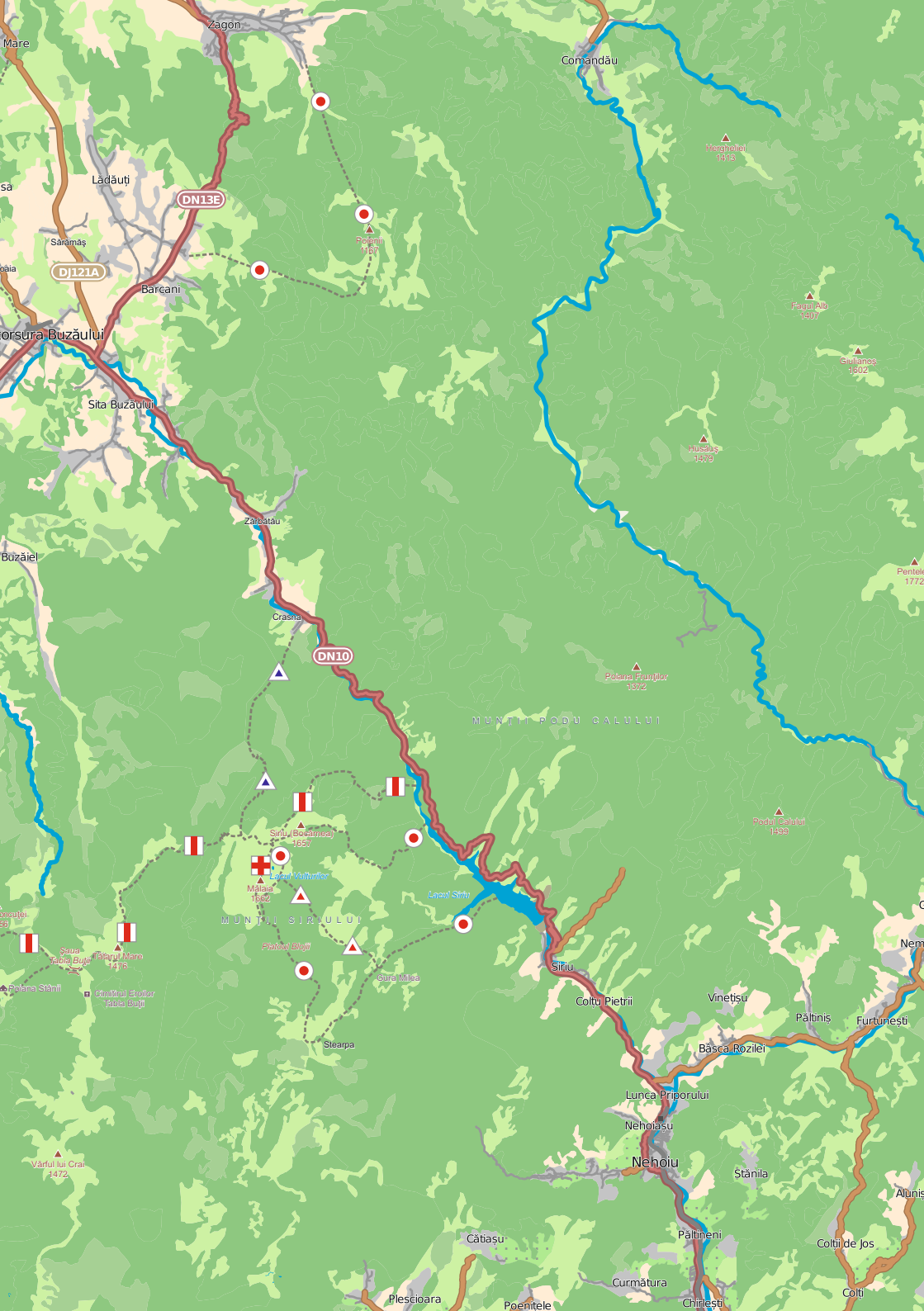
Valea Popii: Izvorul „Borviz” - Muchia Ortoș - Pârâul Căldării - Cărbunări - Coasta Potecii - Poiana Varnițelor - Dealul Cucoanelor - Poiana Cărbunări - Nyircanul - Jiliști - Muchia Damianul - Groapa Lupului - Tiliu Vechi.

Pescuit

Cei care au ca pasiune **pescuitul** vor găsi păstrăvi din belșug în apele afluenților Buzăului, la **Vama Buzăului**. De asemenea, pe **Valea Morii**, pe o suprafață de 21 ha, sunt amenajate 24 de bazine piscicole și un râu artificial cu cascade, lung de aproximativ un kilometru. Mai multe păstrăvării stau la dispoziția turiștilor și în **Prejmer**, numit „satul cu 1000 de izvoare”.

Întorsura Buzăului

Orașul Întorsura Buzăului, cu satele aparținătoare **Floroaia Mare**, **Brădet** și **Scrădoasa**, este situat în sudul județului Covasna, la o distanță de 50 km de municipiul Sfântu Gheorghe.

Orașul este străbătut de DN 10 Brașov - Buzău și de calea ferată Brașov – Întorsura Buzăului, cu o lungime de 37 km.

Panoramă Întorsura Buzăului

Biserica Ortodoxă „Sfântu Gheorghe”

În Întorsura Buzăului poate fi admirată Biserica Ortodoxă „Sfântu Gheorghe”, construită pe lăcașul unei vechi biserici din lemn de brad, a cărei sursă de datare o constituie clopotul mic pe care este înscris anul 1475, strămutat apoi în turnul bisericii de piatră construită ulterior. Biserica este menționată pentru prima dată în 1797, într-un tabel cu parohiile românești. În anul 1836, în urma constatării degradării și surpării bisericii de lemn, s-a decis reconstruirea acesteia din piatră. În timpul revoluției de la 1848, biserica suferă distrugeri și este reparată în anul 1852. Biserica are o formă dreptunghiulară, cu altarul în formă de semi pentagon, cu două abside, fiecare având în prelungirea lor ogive în stil bizantin, simetrice și regulate. Plafonul are formă de calotă sferică, naosul este construit în boltă semicilindrică, iar iconostasul este din lemn. Tinda este despărțită de naos printr-un zid de cărămidă, trei bolți semicilindrice, de unde se urcă în pod și turlă, iar bolțile altarului și naosului nu sunt despărțite prin arcade.

Biserica Ortodoxă „Sfântu Gheorghe” din Floroaia Mare

În satul aparținător Floroaia Mare, poate fi admirată Biserica ortodoxă cu același hram, „Sfântul Gheorghe”, construită în anul 1958. În anul 1975, sfântul lăcaș a fost mărit, noile dimensiuni fiind: tinda de 3 m lungime și 2,60 m lățime, naosul fără abside de 13,50 m lungime și 6 m lățime, deschiderea absidelor laterale de 4,80 m, iar adâncimea lor de 2,90 m, deschiderea absidei altarului de 6 m, iar adâncimea de 3,90 m. Biserica a primit o formă treflată, cu absidele în formă de poligoane cu laturi inegale, deasupra fiecărei abside înălțându-se câte un turn acoperit cu tablă, iar deasupra tindei se află turnul principal, înalt de 14 m, în care este așezat clopotul cu o greutate de 120 kg.

Biserica ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului” din Brădet

O altă biserică poate fi admirată la Brădet, sat aparținător al orașului Întorsura Buzăului. Este vorba de Biserica ortodoxă „Nașterea Maicii Domnului”, construită în anul 1938 și sfințită în 1945, odată cu realizarea iconostasului și a icoanelor. Biserica cu o lungime de 24 metri, este zidită din piatră bloc și cărămidă, în formă de cruce treflată cu două abside, cu două turnuri în față și cupola în mijloc, acoperită cu țiglă, iar turnurile cu tablă galvanizată. Altarul are plafonul în formă calotă sferică cu arcadă, cupola din centru fiind susținută de patru pilaștrii cu arcade, cu naosul semicilindric. Interiorul bisericii este pictat în tehnica „frescă”.

Festivalul folcloric „Ciobănașul” se organizează anual, în prima duminică a lunii septembrie, de aproximativ 40 de ani. Festivalul contribuie la valorificarea elementelor autentice ale tradiției muzicale și coregrafice din diferite zone etno-folclorice românești. Festivalul constituie o pârgie importantă de păstrare a obiceiurilor și porturilor populare, a tradiției folclorice de pe aceste meleaguri, un prilej de cunoaștere reciprocă a valorilor artistice cultivate și perpetuate de participanți, precum și de evidențiere a preocupărilor comune pentru păstrarea și afirmarea acestora. În vederea schimburilor de valori și experiență, la acest festival participă atât ansambluri din zona Întorsurii Buzăului (Sita Buzăului, Barcani, Dobârlău și Barcani), cât și din alte județe (Harghita, Brașov, Buzău, Bacău, Neamț, Vrancea, Prahova și Mureș) sau chiar din alte țări (Republica Moldova, Ungaria, Italia și Iugoslavia). Astfel, în ultimii 20 de ani, festivalul a căpătat un caracter interregional, cu participanți din 10-15 județe și internațional, la el participând formații din aproximativ 2-3 țări.

Festivalul „Muzica tradițională și populară sunt ca acasă” este, de asemenea, organizat cu scopul de a păstra și de a transmite noilor generații, minunatele și neasemuitele obiceiuri tradiționale. În cadrul evenimentului au loc expoziții de animale, concursul cu premii „Cel mai frumos animal”, precum și spectacole populare naționale, cu invitați din toată țara.

Dobârlău

Comuna Dobârlău cu satele aparținătoare **Dobârlău, Valea Dobârlău, Mărcuș și Lunca Mărcuș**, este situată în sud-vestul județului Covasna, la o distanță de 16 km de municipiul Sfântu Gheorghe, la granița dintre județele Brașov și Covasna, lângă drumul DJ 130B Tărlungeni – Chileni.

Mănăstirea „Sfinții Români” din Mărcuș

În perimetrul satului Mărcuș se găsește și frumoasa Mănăstire „Sfinții Români”. Amplasată în preajma pădurilor dese ale Clăbucetelor Întorsurii, pe o colină deasupra satului Dobârlău, mănăstirea oferă o priveliște superbă asupra întregii Țări a Bârsei. Mănăstirea a fost ridicată între anii 1991-1992, pe locul unui vechi schit distrus de generalul Bucow în anul 1700, fiind prima mănăstire construită în județul Covasna după 1989. În prezent, mănăstirea de la Mărcuș adăpostește 12 călugărițe și 2 preoți călugări, slujitori ai altarului. În complexul monahal găsim o biserică, altar de vară, chilii și un orfelinat numit Asociația de Binefacere Sfânta Iustina.

Părintele Arsenie Boca spunea despre acest loc: „Măi, voi nu aveți idee ce loc este ăsta! Țsta e un loc sfânt. Vor cânta îngerii din cer aici, căci e sfințenie mare...! ... Suzana, tu vei face mănăstire acolo, dar nu va ține mult. Nu voi mai fi eu atunci și nu vei mai trăi nici tu, când cineva din neamul tău o va ridica iarăși și va dăinui.”

Alte lăcașuri de cult demne de admirat în comuna Dobârlău sunt: **Biserica Ortodoxă „Sfinții Împărați Constantin și Elena” din satul Valea Dobârlăului**, construită între anii 1977-1979 și **Biserica Ortodoxă „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Lunca Mărcușului**, construită în anul 2000.

Muzeul Etnografic „Maria”

Una din cele mai mari atracții ale comunei Dobârlău este Muzeul Etnografic „Maria”, în care se găsesc obiecte vechi de sute de ani și utilaje folosite în trecut de strămoșii noștri. Muzeul a fost înființat de un colecționar pasional din Dobârlău, Luca Gheorghe, numit de săteni Moș Luca, chiar în curtea locuinței sale. Cel mai vechi obiect din muzeul lui Moș Luca este o moară dacică, găsită îngropată în pământ de unul dintre localnici. Alte obiecte care pot fi admirate în muzeul de la Dobârlău sunt: opinci, obiecte de uz casnic, piepteni de descălcit câlții la războaie de țesut, o măciucă din anul 1939, o piauă din anul 1700, lăzi de zestre, haine vechi, căști de soldați și baionete din primul și al doilea război mondial, dar și unele lucruri care au făcut parte nemijlocit din viața lui Moș Luca: gramofone, pick-up-uri, televizoare cu lămpi, un proiector pentru filme la țară, aparate de radio din trei generații, discuri, cărți cu Ceaușescu și Stalin și, bineînțeles, fotografii din toate timpurile.

Biserica Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”

La Dobârlău poate fi admirată Biserica Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului”, construită în anul 1795 din cărămidă și acoperită cu țiglă. Construită în formă de navă, biserica are o lungime de 18 m și o lățime de 8 m, un turn înalt de 23 m și frumos ornamentat, în care se găsesc două clopotnițe. Bolta bisericii, construită din cărămidă, în formă de semicerc, se sprijină pe trei arcuri din beton, prin care trec transversal bare dreptunghiulare de metal. Tot în interior mai are și un podișor, sprijinit pe doi stâlpi rotunzi. Biserica este zugrăvită în interior și exterior și este decorată cu 18 pilaștri. Actuala pictură interioară datează din anul 1965, fiind executată în tehnica „tempera grasă”. Odată cu replicarea pereților interiori s-a pictat și iconostasul, în ulei pe lemn, fiind astfel înlocuite vechile icoane deteriorate și atacate de carii. Arhiva bisericii și biblioteca parohiei conservă o serie de documente valoroase și obiecte de cult care se constituie într-un important izvor de informații cu privire la viața obștii sătenești de la începutul secolului al XIX-lea.

Biserica Ortodoxă „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” din Mărcuș

O altă biserică de pe teritoriul comunei ce poate fi admirată este Biserica Ortodoxă „Sfântul Mare Mucenic Dimitrie” din Mărcuș, construită în anul 1864 din cărămidă, acoperită cu țiglă solzi. Planul bisericii este în formă de cruce, cu o lungime de 20 m, două abside și un turn înalt de 18 m, acoperit cu tablă zincată. Ferestrele bisericii sunt înguste și înalte, altarul are plafonul în formă de calotă, iar naosul este boltit semicilindric.

Comuna Dobârlău este situată într-un cadru natural de o frumusețe rară, sălbatic, nepoluat, oferind liniștea, relaxarea și aerul curat după care turiștii tânjesc de atâtea ori.

Zona este vestită pentru bogăția **fondului cinegetic**. În perimetrul păduros întins din împrejurimi, se poate observa prezența animalelor sălbatice, precum urși, lupi, mistreți, cerbi, capre negre etc. De asemenea, aici se găsesc fructe de pădure, ciuperci și plante medicinale.

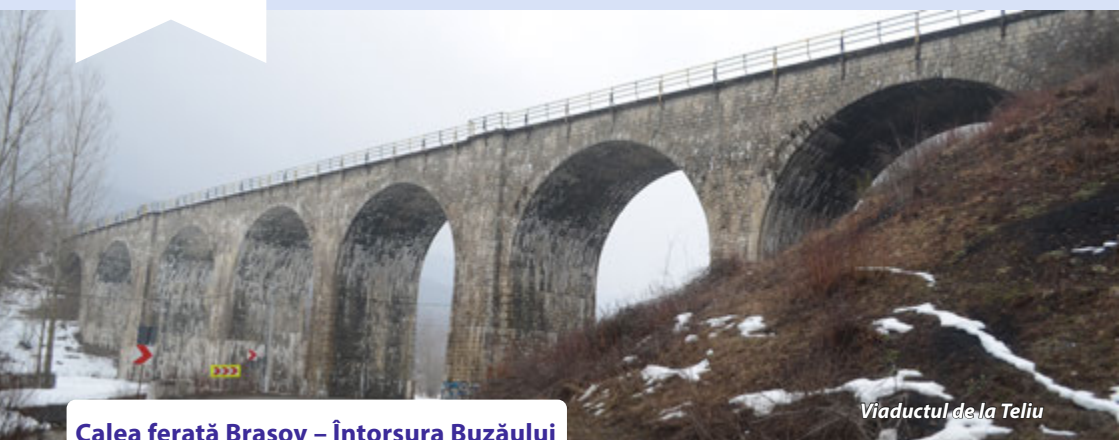

Teliu

Comuna Teliu, formată numai din satul de reședință, este situată în estul județului Brașov, la 25 de km de municipiul Brașov și 19 km de orașul Întorsura Buzăului, fiind străbătută de DN 10 Brașov - Buzău și DJ 130B, care face legătura cu Tărlungeni.

De asemenea, comuna Teliu este străbătută de linia de cale ferată Brașov - Întorsura Buzăului, pe teritoriul comunei existând trei stații CFR.

Calea ferată Brașov – Întorsura Buzăului

Viaductul de la Teliu

Punctul forte al localității îl constituie cele 3 tuneluri (**tunelul Columbelul 1500 m**, **tunelul Morii 100 m** și **tunelul Teliului 4359,5 m**) și 1 **viaduct de 20 m înălțime și 150 m lungime**.

Tunelul Teliului de pe calea ferată Brașov – Întorsura Buzăului, săpat la începutul secolului al XX-lea în muntele de granit, este cel mai lung tunel de cale ferată din România fiind prevăzut pentru cale dublă, electrificată.

Lucrările au început în anii **1924-1925**, ca urmare a dezvoltării comerțului cu masă lemnoasă și materiale de construcții. Proiectul, de o anvergură deosebită pentru acel început de veac, aparține inginerului german **Julius Berger**, care și-a adus o echipă de meseriași din Italia. Se spune că execuția lucrărilor a început din ambele capete ale versantului ce urma a fi dinamitat pentru a fi străpuns, iar în momentul în care cele două echipe de muncitori s-au întâlnit în adâncul muntelui au constat că diferența practică era cu o palmă mai mică față de proiect, aspect care a stârnit admirația față de ilustrul proiectant care, evident, la momentul respectiv nu beneficia de tehnologia avansată necesară măsurătorilor topometrice. Efortul de construcție este azi greu de imaginat.

La Teliu mai trăiesc bătrâni cu vârste de peste 90 de ani care, copii fiind la vremea aceea, își amintesc întâmplări tragice, accidente de muncă pe care le pun pe seama blestemului muntelui căruia i-au fost zdrențuite măruntaiele pentru ca omul să se bucure de progres. Se spune că ultimul tribut pe care și l-a luat muntele a fost viața maistrului coordonator al lucrărilor, care, la deschiderea tunelului, a fost electrocutat în momentul aprinderii luminilor de inaugurare. În semn de respect, mormântul său este așezat la loc de cinste în cimitirul din Teliu.

Biserica Ortodoxă „Sfântul Dumitru”

Din a doua jumătate a secolului al XV-lea, există informații despre o biserică ortodoxă din lemn, lângă care se afla o mică mănăstire de călugări, înconjurată cu un zid, care, mai târziu, a format o parte din zidul actualului cimitir. În anul 1790, pe locul vechii biserici de lemn, a fost construită o nouă biserică, cunoscută azi sub numele de Biserica Ortodoxă „Sfântul Dumitru”. La ridicarea bisericii au ajutat și călugării din sat a căror nume sunt păstrate pe o inscripție aflată în interiorul unui chivot de lemn din altar. Biserica aparține stilului bizantin, fiind în formă de treflă, fără cupolă, cu boltă în arc deschis și cu o clopotniță dreptunghiulară ce se sprijină pe ziduri groase. Biserica este clădită din cărămidă, acoperită cu țiglă și tablă și este pictată în frescă, de un pictor popular anonim, fiind una dintre puținele biserici din Ardeal pictate și pe dinafară. Din cauza intemperiei naturale, unele fresce exterioare, în special cele din partea de nord, s-au distrus, iar cele din interior au fost restaurate, din cauza stratului gros de fum cu care erau acoperite.

Biserica Reformată

Tot la Teliu, poate fi admirată Biserica Reformată, construită cu sprijinul contelui Béldi și al familiei acestuia de la Budila, pe terenul unui mai vechi lăcaș de cult romano-catolic. Cupola înaltă și zveltă, precum și zidurile impunătoare de piatră, dau impresia vizitatorilor că sunt mult mai aproape de Dumnezeu.

Cetatea dacică

Săpăturile arheologice din toamna anului 1961 au scos la iveală existența unei cetăți dacice de apărare și refugiu a populației, construită din lemn și chirpici, în secolul I î.e.n. Cetatea nu a fost înconjurată complet cu lucrări de fortificații, deoarece pantele abrupte dinspre est, vest și sud formau o stavilă greu de trecut. Fortificația a înglobat o serie de construcții cu caracter militar defensiv, pădure, șanțuri, platforme, trepte de piatră.

Zilele melcului se organizează anual la Teliu, în luna mai, deoarece în această localitate există aproximativ 20 de ferme de creștere a melcilor. Evenimentul are loc la Căminul Cultural din Teliu și constă în organizarea unui târg de agricultură tradițională și agricultură ecologică în cadrul căruia sunt prezentate produse tradiționale alimentare și meșteșugărești. De asemenea, este organizat un simpozion pe tema agriculturii ecologice, ca alternativă la

agricultura de subzistență, susținut de reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și ai diferitelor asociații nonguvernamentale care susțin și practică acest tip de agricultură.

Festivalul internațional de artă creștină românească „Sinapsa”, organizat anual în luna octombrie, este un festival de poezie și muzică religioasă, dedicat ierarhului Andrei Țaguna. În cadrul evenimentului au loc lecturi de poezie și proză scurtă, lansări de volume de poezie și proză, vizionări de filme educative, precum și expoziții de iconografie.

Zilele Teliului sunt în luna septembrie, ocazie cu care se organizează festivalul „Cântec de toamnă”, cu o durată de 2 zile. În prima zi se organizează un concurs de creatori și meșteri populari, urmat de recitaluri de muzică populară și ușoară, concursul „Miss Teliu” și o seară de tineret și petrecere în aer liber. A doua zi are loc o paradă a portului popular, concerte de fanfară susținute de diverse ansambluri locale și zonale, „Nunta de aur”, respectiv, premierea cuplurilor care au depășit 50 de ani de căsnicie și, bineînțeles, focurile de artificii.

Campionatul Național de Viteză în Coastă - Trofeul Teliu, Memorialul „Eugeniu Ionescu Cristea”, este un eveniment organizat de Auto Blic Brașov sub egida Federației Române de Automobilism Sportiv. Pasionații sporturilor cu motor pot admira de-a lungul traseului de 3,5 km monoposturi, bolizi de sute de cai putere sau frumoase mașini de epocă. La acest raliu participă principalii piloți ai campionatului autohton de viteză în coastă.

Reggae pon di hills este un eveniment ce a luat ființă datorită unui grup de prieteni pasionați de natură și de muzica reggae care doreau să petreacă o seară de reîncărcare în natură, la umbra copacilor, pe ritmuri din Caraibe. Propagând un mesaj de pace, de toleranță și de încredere în viitor, au decis să repete evenimentul anual, în aceeași poiana liniștită din Teliu, păstrând aceleași caracteristici: de non-profit, pasiune și, nu în ultimul rând, de respect pentru natură.

Tabăra de sculptură „Tradiții vechi în spirit nou” organizată de Parohia Teliu-Vale, în parteneriat cu Asociația Social-Culturală „Suflet Transilvan”, oferă tinerilor participanți ocazia să cunoască mai bine obiceiurile populare românești și învățatura de credință ortodoxă, descoperind tainele sculpturii tradiționale religioase.

Budila

Comuna Budila, formată numai din satul de reședință, este situată la 18 km de municipiul Brașov, fiind traversată de DJ 103B, care face legătura între Tărlungeni și Teliu, precum și de linia de cale ferată Brașov - Întorsura Buzăului.

Spre răsărit se întind dealurile subcarpatice Dobromir și Ortoșu; în partea de sud întâlnim dealurile Râmba, Drăgușu, Vijbe, despărțite între ele de Valea Morii și Valea Ducșoarei; în partea de sud-est se întinde Câmpia Bârsei.

Castelele de la Budila

Castelul Béldi László

Pe actualul teritoriu al comunei Budila se găsesc ruinele a 4 castele medievale baroce, ca vestigii ale evenimentelor istorice petrecute în această zonă:

Castelul Mikes și **Castelul Nemes** (sec. XVIII) nefuncționale, cu o stare de uzură avansată.

Castelul Béldi Pál (1751) funcțional, în curs de renovare, retrocedat foștilor proprietari.

Castelul Béldi László (1731) funcțional, în curs de renovare și actualul sediu al Primăriei Budila.

Festivalul muzicii de fanfară „Bujorul de Primăvară”

se organizează în luna mai, cu ocazia sărbătorii locale numite Bujorul de Primăvară. În cadrul acestui festival se întâlnesc laolaltă formațiile de fanfară din județul Brașov, precum și cele din județele învecinate (Covasna, Harghita etc.), comuna Budila fiind centrul zonal de desfășurare a evenimentului. Formațiile de fanfară defilează prin comună, însoțite fiind de dansul majoretelor. Această defilare este urmată de festivalul muzicii de fanfară propriu-zis, care are loc în curtea Căminului Cultural, când fiecare formație în parte, însoțită de majorete, își desfășoară programul artistic, spre încântarea spectatorilor.

Zilele comunei Budila sunt organizate anual în luna octombrie. Manifestarea începe cu slujbele religioase organizate în cadrul celor trei Biserici – Ortodoxă, Catolică și Reformată. Se continuă cu defilarea hipo, a artiștilor și a întregului alai, program artistic tradițional susținut de către formații din localitate și împrejurimi. În cadrul manifestării au loc prezentări ale activității meșteșugărești cu specific local și regional (ceramică, țesătorie, împletituri, prelucrarea lemnului), precum și a preparatelor culinare tradiționale.

Ziua Recoltei se organizează în luna septembrie, cu ocazia recoltelor și se sărbătorește cu muzică și dans la Căminul cultural al comunei.

Tot la Budila pot fi admirate 4 biserici, dintre care **Biserica Ortodoxă Veche „Sfântul Nicolae”** este monument istoric, în stare nefuncțională și în curs de renovare și 3 biserici în stare funcțională: **Biserica Ortodoxă Nouă „Sfântul Nicolae”, Biserica Catolică și Biserica Reformată.**

Târlungeni

Comuna Târlungeni, cu satele aparținătoare **Târlungeni** (reședință), **Zizin**, **Purcăreni** și **Cărpiniș**, este situată în sud-estul județului Brașov, la 10 km de municipiul Brașov, fiind străbătută de DJ 112D Târlungeni - Prejmer - Lunca Călnicului, DJ 130A Târlungeni - Vama Buzăului - Brădet și DJ 130B Chilieni - Dobârlău - Teliu - Târlungeni. Pe teritoriul comunei există stații de autobuz pentru transportul rutier în comun, care fac legătura cu centrele importante din jur.

Comuna Târlungeni este situată în depresiunea Bârsei, la poalele muntelui Ciucaș și este străbătută de apele pâraurilor Târlung și Zizin.

Rezervația fosiliferă Purcăreni

Rezervația se află la „Uluci”, așezare ce se identifică cu zona de la poalele munților Clăbucetele Întorsurii. Semnalizată printr-un bloc uriaș de calcar, cu un volum de circa 200m³, rezervația prezintă corali și scoici fosilizate, din perioada jurasicului superior. Calcarele din zonă sunt reprezentative datorită cazului rar de fosilizare a recifului coraligen. Rezervația Purcăreni stârnește atât interes paleontologic, datorat faunei fosilizate, cât și interes geologic, prin conservarea evoluției tectonicii locale.

Biserica Ortodoxă „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”

În comuna Târlungeni poate fi admirată Biserica Ortodoxă „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril” care, în forma sa actuală, a fost zidită în anul 1810, „cu osteneala și cheltuiala strămoșilor noștri mocani și târлаși săceleni”. Biserica este așezată pe un teren plat, aflat la o cotă cu 7 m deasupra străzii, iar accesul în clădire se face printr-un șir de trepte flancate de o plantație de brazi. Biserica este zidită din piatră și cărămidă, cu ziduri masive de cca. 1m grosime, are 4 turnulețe și este acoperită cu țiglă. Forma bisericii este treflată, având lungimea de 29 m, lățimea de 13 m și înălțimea turlei de 35 m. În decursul anilor, bisericii i s-au făcut diverse reparații, iar în anul 1961 a fost pictată în frescă și i s-au restaurat iconostasul și cafasul.

Sezon-fürdő.

Stațiunea Zizin și Valea Zizinului

În 1927 localitatea Zizin a fost declarată Instituție balneominerală mică și, conform Regulamentului de funcționare a stațiunii, aprobat în 1935, aceasta era vizitată pentru „cure balneare, fie de beut, fie de băi”, de oameni înstăriți, atât din țară, cât și din străinătate.

Localitatea Zizin este situată la poalele muntelui Ciucaș, într-o regiune împădurită, recunoscută pentru izvoarele sale minerale cu efecte terapeutice și peisajul de poveste. Stațiunea nu a rezistat în fața războiului, comunismului și naționalizării, dar mai ales a lipsei de interes a autorităților pentru restaurarea a ceea ce documentele vechi prezentau într-o lumină feerică.

Majoritatea izvoarelor nu mai sunt accesibile publicului larg. Rămân totuși trei, a căror apă tămăduitoare stă la dispoziția localnicilor și a tuturor celor care vin în zonă și își doresc să ia cu ei o parte din spiritul locului.

Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime” din Zizin

A fost ridicată încă din 1838, an din care datează și majoritatea icoanelor, care erau poleite cu aur. Biserica s-a zugrăvit prima dată în anul 1855, pronaosul fiind adăugat în anul 1862. A fost din nou renovată între anii 1993-1995, perioadă în care i-a fost asigurată tencuiala pe interior și exterior și pictura în frescă.

Unul dintre motivele pentru care biserica a fost declarată monument istoric este faptul că în cimitirul Sfânta Treime din Zizin a fost înmormântată în 1941 **Isa Vlădăianu**, născută prințesa Ghika, așa cum este, de fapt, menționată pe una dintre cele mai vechi cruci.

Dintre preoții proeminenți care au slujit, amintim pe **ieromonahul Gherman Bogdan**, fost spiritual al Seminarului Andreian din Sibiu, tot el fiind cel care a prohodit singur pe marele mitropolit Andrei Șaguna. A păstorit în Zizin între anii 1877-1884.

Muzeul satului „Căsuța Amintirilor” din Zizin

Deși spațiul muzeului este foarte restrâns, reunește multe valori importante din istoria satului. Format doar dintr-o cameră de 5x4 m, într-o casă pusă la dispoziție de un localnic, muzeul are ca exponate fotografii de arhivă, portul național și obiecte din gospodărie, majoritatea colecționate de la localnici.

Pe un perete sunt date despre istoria Zizinului și personalitățile istorice care au locuit aici, precum și diferite certificate de război, bani și fotografii vechi.

Tot în muzeu se găsesc poze care atestă trecutul localității ca stațiune balneoclimaterică cu ape minerale, precum și poze cu porturi populare, precum cel românesc, mocănesc, ceangăiesc și săsesc.

Pe alți pereți din muzeu sunt expuse obiecte artisanale, picturi, sculpturi.

Căsuța Amintirilor readucere la viață istoria și aspecte de viață ale localnicilor, de etnii diferite - români, maghiari și romi - a căror existență se împletește exemplar.

Zilele comunei Tărlungeni se sărbătorește anual, în luna iulie, prin muzică și dansuri populare, atât românești, cât și maghiare. De asemenea, ansamblurile folclorice ale etniei rome aduc o pată de culoare și au mare succes.

Prejmer

Comuna Prejmer, cu satele aparținătoare **Prejmer** (reședința), **Stupinii Prejmerului** și **Lunca Călnicului**, este situată în estul județului Brașov, la 15 km de municipiul Brașov, fiind străbătută de DN 10 Brașov - Buzău, DN 11 Brașov - Târgul Secuiesc și de DJ 112D Târlungeni - Prejmer - Lunca Călnicului.

De asemenea, comuna Prejmer este străbătută în partea nord-vestică de linia de cale ferată Brașov- Ciceu și în partea sudică de linia de cale ferată Brașov- Întorsura Buzăului. Pe teritoriul comunei există două stații CFR și stații de autobuz pentru transportul rutier în comun, care fac legătura cu centrele importante din jur.

Cetatea Țărănească Prejmer și Biserica Evanghelică

Ansamblul arhitectural este principalul obiectiv turistic al localității, inclus în patrimoniul UNESCO, începând cu anul 1999. Așezarea adăpostește o remarcabilă biserică a cărei construire a început în secolul XIII, în anul 1218, din Ordinul Cavalerilor Teutoni, având la bază un plan în cruce greacă cu abside închise poligonale și fiind dedicată hramului „Sfânta Cruce”. Ulterior, în secolul XVI, după alungarea ordinului de către regele ungar Andrei al II-lea, biserica a fost modificată de către cistercieni, în stilul goticului timpuriu burgund. Cea mai valoroasă piesă care poate fi găsită în biserică este altarul poliptic din anul 1450, cel mai vechi din Transilvania. Format dintr-un triptic cu panou central și voleyuri pictate pe ambele fete, înfățișează Răstignirea și scene din Patimile lui Iisus.

Între secolele XIII și XV, în jurul bisericii, a fost construită o masivă cetate țărănească de refugiu de către țărani și meseriași sași, stabiliți în Țara Bârsei în acea perioadă. Zidul cetății are o lungime de 480 de metri și o înălțime de 12 metri, iar în interiorul cetății au fost construite 272 de încăperi pentru provizii și refugiu, așezate pe 4 nivele. Interiorul zidului este numit „drumul străjii” și prezintă un număr însemnat de breșe pentru tragere și jgheaburi de turnare a apei clocotite. Până în secolul al XVII-lea, cetatea a fost prevăzută, în exterior, cu un șanț de apă, intrarea în cetate făcându-se cu ajutorul unui pod mobil.

În secolul al XVII-lea, cetatea a fost extinsă, construindu-se primăria și curtea acesteia. În secolul următor, mai exact în 1788, cetatea a fost prevăzută cu o poartă din lemn masiv de stejar, placată cu fier. Tot în acea perioadă a fost construit și pasajul cu coloane de la intrare.

Această biserică evanghelică este cea mai bine păstrată și cea mai puternică biserică-cetate medievală din estul Europei. În cetate este amenajat un muzeu etnografic, care redă diferite aspecte ale vieții comunităților săsești, amenajat atât cu obiecte originare din Prejmer, cât și din alte comunități săsești din Transilvania.

Pe lista monumentelor istorice și de arhitectură locale se înscriu și **Școala Germană** din secolul XIX, precum și câteva **case** construite în secolul XVIII.

Festivalul de muzică religioasă și cultă „Diletto Musicale” se organizează în fiecare an, în luna august. Cu ocazia acestui festival, în fiecare duminică din luna august se organizează concerte de orgă în Biserica Evanghelică din cadrul cetății Prejmerului.

Biserica Ortodoxă „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”

Biserica a fost ridicată în anul 1769, pe locul unei vechi biserici de lemn, ce data din secolul XVI, din inițiativa a patru negustori brașoveni și este declarată monument istoric.

În piatra pisaniei bisericii sunt sculptate următoarele: „Deschise sunt porțile Tale, Sioane. Cu ajutorul lui Dumnezeu s-au zidit din temelie de Ioan Vlad, Nicolae, Dimitrie, Vasile Braț, ajutând și satu la materie, în zilele Împărătesei Marii Terezii și Iosef II, fiind episcop neunit Sofronie Chirilovici. Anno 1767, apr. 24”.

Biserica este una dintre puținele biserici din Țara Bârsei care a fost pictată în întregime și în exterior. Astăzi mai pot fi observate doar câteva fragmente: Botezul Domnului, Judecata de Apoi, Sfântul Nicolae și cele trei fete (pe peretele sudic), Sfântul Nicolae și cei trei soldați, ori Bogatul nemilostiv (peretele nordic).

Iconostasul bisericii este sculptat în lemn și ornamentat cu motive de inspirație barocă. Catapeteasma bisericii este sculptată într-un stil baroc târziu și cu 59 de icoane aplicate, pictate în 1799 în stil bizantin, autorul folosind din abundență foița de aur. Biserica deține și două icoane mari (40x50 cm), foarte valoroase, pictate pe lemn, din anul 1789 și păstrate azi sub sticlă pentru protecție, precum și o bogată bibliotecă ce cuprinde cărți de cult vechi.

Pădurea și mlaștinile eutrofe de la Prejmer

Această rezervație naturală de tip botanic este o arie protejată de importanță națională.

Rezervația se întinde pe o suprafață de 259 ha (252 ha de pădure și 6 ha de mlaștină) și este situată în Depresiunea Brașovului (Țara Bârsei), la limita central-estică a județului Brașov cu județul Covasna, în partea sud-estică a rezervației naturale a Dealului Ciucașului – Dealului Vițelului și cea estică a Dealului Lempeș, lângă DJ 112, care leagă localitatea Hărman de orașul Sfântu Gheorghe, la o distanță de 15 km față de municipiul Brașov. Este, de asemenea, străbătută de DN 11.

Motivul înființării rezervației naturale a fost protejarea biodiversității și menținerea florei și faunei sălbatice, aflate în lunca Oltului într-o stare de conservare favorabilă.

În partea împădurită a rezervației se găsesc flori rare, protejate prin Directiva 92/43/CE din 21 mai 1992, a Consiliului European, precum ligularia (*Ligularia sibirica*), ciucurași (*Adenophora liliifolia*) și moșișoare (*Liparis loeselii*).

Fauna este diversă, reprezentată de mai multe specii de mamifere mari și mici, păsări, reptile și broaște și o mare varietate de insecte. O parte dintre aceste viețuitoare sunt protejate la nivel european, sau se afla pe lista roșie a Uniunii Internaționale pentru Conservarea Naturii.

Adenophora liliifolia

Ziua Recoltei, vechi obicei în comunitatea română și săsească, se organizează anual în luna octombrie, prilej de organizare a unui târg la care se reunesc toți agricultorii și crescătorii de animale din zonă. Organizarea acestui târg vizează promovarea tradițiilor locale, implicarea locuitorilor în activități culturale și, mai ales, promovarea produselor agroalimentare locale. În cadrul târgului sunt organizate expoziții și concursuri, precum „Cel mai frumos animal”, „Rodul uriaș”, „Din cămara gospodinei”, „Cea mai frumoasă curte” și expoziții de unelte și utilaje agricole. În cadrul acestor expoziții și concursuri, cei mai buni gospodari sunt premiați într-o atmosferă de cântec, joc și voie bună.

Zilele comunei Prejmer se sărbătoresc anual, cu ocazia sărbătorilor de Sfinții Apostoli Petru și Pavel, în 29-30 iunie. Locuitorii Prejmerului păstrează credința ca pe una din valorile inestimabile ale satului tradițional, considerându-i pe Sfinții Apostoli Petru și Pavel ca fiind sfinții tuturor creștinilor. Sărbătoarea vizează conștientizarea importanței promovării și conservării patrimoniului cultural local, implicarea locuitorilor în activități culturale și sportive și promovarea produselor locale. Evenimentul începe cu o slujbă religioasă, urmată de discuții privind conservarea patrimoniului cultural, ateliere interactive ale meșterilor populari, expoziții foto, concerte de orgă organizate în cetate, programe artistice de fanfară și dans în aer liber, campionatul de fotbal, concursuri de pescuit, ciclism și călărie, discoteca în aer liber și, bineînțeles, focuri de artificii.

Liparis loeselii

Ligularia sibirica

Primăria comunei Vama Buzăului

Adresa: str. Principală nr. 425, Vama Buzăului 507245, județul Brașov

Telefon: 0268 288 505, 0268 288 830

Email: vamabuzaului@yahoo.com

www.comunavamabuzaului.ro

Primăria orașului Întorsura Buzăului

Adresa: str. Mihai Viteazu nr. 173, Întorsura Buzăului 525300, județul Covasna

Telefon/Fax: 0267 370 337, Fax: 0267 370 944

Email: primaria@intorsura.ro

www.primaria.intorsura.ro

Primăria comunei Dobârlău

Adresa: str. Principală nr. 233, Dobârlău 527085, județul Covasna

Telefon: 0267 375 818

Email: clsdobirlau@yahoo.com

www.primariadobarlau.ro

Primăria comunei Teliu

Adresa: str. Tudor Vladimirescu nr. 449, Teliu 507225, județul Brașov

Telefon: 0268 518 316

Email: primariateliu@yahoo.com

www.primariateliu.ro

Primăria comunei Budila

Adresa: str. Principală nr. 261, Budila 507030, județul Brașov

Telefon: 0268 518 153

Email: primarie@budila.ro, primariabudila@yahoo.com

www.budila.ro, www.primariabudila.ro

Primăria comunei Târlungeni

Adresa: str. Zizinului nr. 2, Târlungeni 507220, județul Brașov

Telefon: 0268 365 713

Email: primaria.tarlungeni@yahoo.com

www.tarlungeni.ro

Primăria comunei Prejmer

Adresa: str. Mare nr. 565, Prejmer 507165, județul Brașov

Telefon: 0268 362 003

Email: primaria.prejmer@yahoo.com

www.primariaprejmer.ro

Consiliul Județean Brașov - www.judbrasov.ro

Consiliul Județean Covasna - www.kvmt.ro

Agenția Metropolitană Brașov - www.metropolabrasov.ro

Primăria Vama Buzăului

Fasching Prejmer

Întrunire Asociația Transhumața, Vama Buzăului

Primăria Teliu

Troițe la Budila

Primăria Prejmer

Vedere aeriană Prejmer

SURSE: **pg. 1** hartă / [openstreetmap.org](#); **pg. 2** imagine / Cioban 1950, carte poștală; **pg. 3** imagine / Săteni din Vama Buzăului, Colecția Muzeului ASTRA, Sibiu; texte / [wikipedia.org](#), [primariabudila.ro](#), [e-primarii.ro/prejmer](#), [crestinortodox.ro](#), [intorsura.ro](#), revista *Despărțământul ASTRA Buzăul Ardelean*, d-na Corina Sporea Bărăgan; **pg. 6** imagine / Bodzavám református templom, user: Markolaci, [wikipedia.org](#); **pg. 14** imagine / Ciucaș, user: TheVindictive, [wikipedia.org](#); imagine / Rhododendron myrtifolium, user: Burlai, [wikipedia.org](#); **pg. 15** imagine / Tabla Buții, user: EugenS, [panoramio.com](#); imagine / Cimitirul Eroilor de la Tabla Buții, user: rcristi_74, [panoramio.com](#); **pg. 16-17** trasee / [alpinet.org](#), [carpati.org](#), Primăria Budila; **pg. 18-19** harta / [carpati.org](#), [openstreetmap.org](#); **pg. 20** imagine / Panoramă întorsura Buzăului, Neagoe Alexandru, [wikipedia.org](#); **pg. 22** imagine / Mănăstirea Mărcuș, [tabernationale.ro](#); **pg. 23** imagine / Muzeu, [armin79.wordpress.com](#); **pg. 24** imagine / Cerb, User: Mark Jones, [flickr.com](#); imagine / Mistreț, User: vlod007, [flickr.com](#); **pg. 25** imagine / Viaductul de la Teliu, User: Razvan Socol, [wikipedia.org](#); **pg. 26** imagine / Melcul de la Teliu, [wanderingcreatures.wordpress.com](#); **pg. 27** imagini / Primăria Teliu, Asociația „Suflet Transilvan”; **pg. 28-29** imagini / Primăria Budila, [budila.ro](#); **pg. 31** imagine / Băile Zizin, carte poștală; imagine / Biserica Ortodoxă „Sfânta Treime” din Zizin, Constantin Bancier, [biserici.org](#); **pg. 32** imagine / Căsuța amintirilor Zizin, sat-european.blogspot.ro; **pg. 35** imagine / Adenophora lilifolia, user: peganum, [flickr.com](#); imagine / Liparis loeselii, user: Orchi, [wikipedia.org](#); imagine / Ligularia sibirica, user: Abalg, [wikipedia.org](#)

CENTRUL DE INFORMARE TURISTICĂ VAMA BUZĂULUI

Centrul de Informare Turistică Vama Buzăului își propune să asigure legătura indispensabilă a zonei cu turiștii, contribuind astfel la informarea cât mai obiectivă și completă a acestora. În cadrul acestui centru, puteți găsi informațiile necesare oricărui turist care își dorește o experiență autentică în zona „Curbura Carpaților”, adică o scurtă descriere a zonei, obiectivele de vizitat, evenimentele desfășurate pe plan local, hărți, trasee, precum și informații legate de posibilitățile de cazare și transport. Centrul de Informare Turistică Vama Buzăului este, atât pentru turiștii autohtoni, cât și pentru cei străini, locul efectiv de pornire în cunoașterea și vizitarea acestei zone a țării.

Adresă: Comuna Vama Buzăului, sat Acriș, nr. 93

Telefon: 0374.023.801

www.infovamabuzaului.ro

GUVERNUL ROMÂNIEI

PROGRAMUL NAȚIONAL DE DEZVOLTARE RURALĂ 2007 - 2013

**Program finanțat de Uniunea Europeană și Guvernul României prin
Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală și
Planul European de Redresare Economică**

UNIUNEA EUROPEANĂ

**Autoritatea Contractantă:
Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit
www.apdrp.ro**

Titlul Proiectului:

„Centrul Local de Informare și Promovare Turistică Vama Buzăului și dezvoltarea turismului cultural în Curbura Carpaților”

Beneficiarul Proiectului: UAT Comuna Vama Buzăului

Pentru informații despre alte Programe desfășurate sub egida Uniunii Europene în România, cât și pentru informații detaliate privind procesul de aderare al României la Uniunea Europeană, puteți să vizitați pagina de internet a Reprezentanței Comisiei Europene în România (http://ec.europa.eu/romania/index_ro.htm). Acest material nu reprezintă poziția oficială a Comisiei Europene. Întreaga responsabilitate referitoare la corectitudinea și coerența acestor informații aparține persoanelor care au realizat materialul. Toate informațiile privind Programul Național de Dezvoltare Rurală furnizate prin acest material sunt distribuite GRATUIT și nu sunt destinate comercializării.